

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010405
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010405.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a členov senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M, v trestnej veci obžalovanej J. Q., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej podanom prostredníctvom jej obhajkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn.: 1T/31/2023 zo dňa 22 júna 2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.09.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/31/2023 zo dňa 22.06.2023 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám sa obžalovaná J. Q., nar. XX.XX.XXXX vo F. A.

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej určuje skúšobná doba v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 1T/31/2023 zo dňa 22.06.2023 bola obžalovaná J. Q. uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX s výnimkou mesiacov november XXXX až október XXXX, december XXXX až február XXXX, november XXXX až jún XXXX, kedy bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, v obci B., okres D. P. a na iných miestach, kde sa zdržiava si riadne a včas neplnila svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči dcére L. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorá jej okrem S. o rodine vyplýva aj z rozsudku G. súdu D. P. sp.zn.: XP/XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX a ktorým bola zaviazaná prispievať na jej výchovu a výživu sumou 50,-Sk vždy do 15-teho dňa v mesiaci na účet Okresného úradu v Banskej Bystrici, tiež z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn.: 31P/111/2006 zo dňa 23.06.2006 bola zaviazaná od XX.XX.XXXX výživným mesačným vo výške XX% zo sumy životného minima na účet H. práce, soc. vecí a rodiny Banská Bystrica, čím jej

-za obdobie XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vznikol dlh na výživnom vo výške X XXX,XX eur vo vzťahu k H. práce, soc. vecí a rodiny Q. Q.

-za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vznikol dlh na výživnom vo výške XXX,XX eur vo vzťahu k L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, Q. Q.

a konala tak napriek tomu, že trestným rozkazom G. súdu D. P., sp.zn.: XT/XXX/XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX bola uznaný vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, bol jej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z výkonu ktorého bola prepustená dňa 15.10.2010.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, ods. 4 a 8 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Trestného zákona bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona bola určená skúšobná doba na 28 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obhajkyňa obžalovanej, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozhodnutia.

V dôvodoch odvolania poukázala na to, že uložený trest považuje za neprimeraný, a to vzhľadom na viaceré okolnosti. Mala za to, že súd prvého stupňa pri uložení uvedeného trestu nezohľadnil všetky zásady pre ukladanie trestov, naopak zohľadnil len zásady zakladajúce zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby, priťažujúce okolnosti. Súd sa osobitne zaoberal tým že v predmetnom prípade bola obžalovanej daná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko už bola za trestný čin odsúdená. Uvedený dôvod viedol súd k zvýšeniu dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby. Ďalej sa súd však nevenoval druhej alinei ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona, v zmysle ktorej môže súd podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Uviedla, že nemôže zostať bez povšimnutia skutočnosť, že v prípade predchádzajúceho odsúdenia išlo o konanie, ktoré z hľadiska závažnosti patrí medzi menej nebezpečné trestné činy a navyše ide o právoplatné odsúdenie z roku 2010, teda takmer spred 13 rokov. Poukázala na to, že účel trestu z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie môže byť v prípade obžalovanej naplnený aj uložením trestu kratšieho trvania. Ďalej uviedla, že sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, a to vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj pomery obžalovanej. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s možnosťou uplatnenia mimoriadneho zníženia trestu mala za to, že nie sú dané prekážky, ktoré by bránili uloženiu trestu na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Záverom navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a rozhodnúť sám rozsudkom v zmysle odôvodnenia odvolania.

K odvolaniu obžalovanej sa prokurátorka Okresnej prokuratúry nevyjadřila.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 27.07.2023.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovanej, proti ktorej sa vedie konanie ako proti ušlej a v tomto konaní bolo pokračované aj pred odvolacím súdom. Verejného zasadnutia sa zúčastnila obhajkyňa obžalovanej a prokurátorka krajskej prokuratúry.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa pridrižiava písomne vypracovaného odvolania a navrhla uložiť obžalovanej trest na dolnej hranici trestnej sadzby.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla vyhovieť odvolaniu obžalovanej a uložiť jej zákonný trest pri rovnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností vo výmere 24 mesiacov s podmiennečným odkladom na 28 mesiacov bez probačného dohľadu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom

zásadou že na chyby ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané iba do výroku o treste, krajský súd preskúmal len tento výrok napadnutého rozsudku, a to bez toho aby preskúmal aj výrok o vine. Pokiaľ ide o výrok o vine, tak krajský súd konštatuje, že obžalovaná J. Q. bola napadnutým rozsudkom uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a spisového materiálu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenia Trestného zákona a uložil neprimeraný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov bez uloženia probačného dohľadu.

Prvostupňový súd pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadal na spôsob spáchania trestného činu, následok, aj na zavinenie. U obžalovanej správne nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak vzhliadol priťažujúcu okolnosť, že už bola v minulosti za trestný čin odsúdená (§ 37 písm. m/ Trestného zákona). Na základe toho potom ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:1. Z dôvodu priťažujúcich okolností prvostupňový súd zvýšil u obžalovanej dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov) o jednu tretinu a ukladal trest v sadzbe 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Obžalovanej uložil trest na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu 28 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona môže súd podmienočne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona môže súd za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienočne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Z uvedeného je zrejmé, že pri uložení trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov a jeho podmienočnom odklade na skúšobnú dobu je súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 51 ods. 1 Trestného zákona povinný nariadiť aj probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

V danom prípade podala odvolanie len obžalovaná, preto súd nemohol uvedené pochybenie napraviť uložením probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe, keďže v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré v danom prípade podané nebolo (§ 322 ods. 3 TP).

Na základe uvedeného potom odvolací súd vypustil priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona a ukladal obžalovanej trest pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Odvolací súd pri ukladaní trestu vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bola obžalovaná uznaná vinnou a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 207 ods. 3 Trestného zákona) v rozpätí jeden rok až päť rokov.

Po zavážení všetkých uvedených skutočností odvolací súd znížil výmeru uloženého trestu odňatia slobody a uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu 28 mesiacov, a to bez zákonnej povinnosti nariadenia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Senát krajského súdu dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový, že v posudzovanej veci nebolo potrebné obžalovanej uložiť represívny trest, ktorý by bol spojený s výkonom trestu odňatia slobody, ale postačilo aj uloženie podmienočného trestu odňatia slobody.

Obžalovaná J. Q. bude povinná v skúšobnej dobe viesť riadny život, nebude sa môcť dopúšťať žiadneho protiprávneho konania, či už vo forme trestných činov alebo priestupkov, lebo v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčila a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol nateraz podmiennečne odložený.

Na základe uvedeného sťažnostný súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Banská Bystrica pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.